

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Польське Товариство педагогіки філософічної
імені Броніслава Ф.Трентовського (ТРФ)
Національна академія педагогічних наук України,
Відділення загальної педагогіки та філософії освіти
Інститут вищої освіти НАПН України
Кафедра філософії

За підтримки
МІЖНАРОДНОГО БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ
«ФОНД ОЛЕКСАНДРА ФЕЛЬДМАНА»

МАТЕРІАЛИ XX МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО – ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

«ОСВІТА І ДОЛЯ НАЦІЇ»
Освіта та її ресурси у подоланні сучасних
соціокультурних і політичних викликів.

(7-8 червня 2019 року)

Харків
ХНПУ
2019

ББК 87.3

Редакційна колегія:

М.Д. Култаєва – д-р філософ. наук, проф., зав. кафедрою філософії, головний редактор; Україна;

Н.В. Радіонова – д-р філософ. наук, проф. заступник головного редактора; Україна;

С.В.Бережна – д-р філос. наук, проф.; Україна;

Бертелсен Дейл – д-р філософії, професор Блумбергського університету; США;

Гулда Мечислав – д-р соціологічних наук, професор Гданського університету; Польща;

І.Д. Денисенко – д-р філософ. наук, проф., Україна;

О.О.Дольська - д-р філософ. наук, проф., Україна;

І.О. Радіонова – д-р філософ. наук, проф.; Україна;

О.В. Садоха – д-р філософ. наук, проф.; Україна;

М.В.Триняк – д-р філос.наук, проф.; Україна;

О.М. Роговський – д-р філос., наук, проф.;Україна;

К. Штадлер – д-р філос. наук, професор Віденського Інституту права, Австрія.

Затверджено Вченою радою

Харківського національного педагогічного університету імені

Г.С.Сковороди

Протокол №9 від 29 травня 2019 року

«Освіта і доля нації». Освіта та її ресурси у подоланні сучасних соціокультурних і політичних викликів: Матеріали XX Міжнародної науково-практичної конференції (7-8 червня 2019 року)/Харк.нац.пед.ун-т ім.Г.С.Сковороди. – Харків: ХНПУ, 2019. – с.156.

Збірник містить матеріали доповідей з питань філософії, світоглядної культури, життєтворчості та актуальних проблем освіти і виховання у сучасних соціокультурних контекстах.

Збірник розраховано на наукових та практичних працівників у галузі освіти, викладачів вищої та середньої школи, докторантів, аспірантів, магістрів та студентів вищих навчальних закладів.

Харківський національний педагогічний
університет ім.Г.С.Сковороди, 2019

Осінок Діана Голосова культура вчителя.....	145
Масич Рима Особливості викладання вокалу в італійських школах бельканто.....	143
Линь Ваньї Вокальні вправи і розвиток голосового апарату студентів факультету мистецтв на заняттях постановки голосу	148
Ду Чжоуцзюн Правильне вокальне дихання - основа голосовидобування	149
Солонченко Анастасія Вокальна освіта – вагома складова професійної підготовки майбутнього викладача мистецтв.....	150

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ВОКАЛУ В ІТАЛІЙСЬКИХ ШКОЛАХ БЕЛЬКАНТО

Рима Масич

Вивчення та аналіз досвіду викладачів-маестро великих італійських вокальних шкіл свідчить про збіг завдань та методів виховання і співаків і викладачів із сучасною навчально-педагогічною практикою.

І хоча навчали співаків переважно емпіричними методами, на думку всіх італійських маестро того часу, до учителя співу ставилися високі вимоги. Він повинен був, насамперед, сам добре співати (обов'язкова умова), бо одним з чинників навчання був метод показу, наслідування; крім того, педагог повинен був мати музичну освіту, володіти системою знань, які б дозволили навчати співу, вміти визначити талант учня, тип його голосу. Від учителя вимагалися доброзичливість, стриманість, вимогливість, вміння заохотити до навчання.

Високу вимоги ставилися і до учнів. Крім голосу, вони мали володіти здатністю миттєво сприймати поданий вчителем матеріал, жертвувати власним дозвіллям, вміти слухати інших співаків, тренуватись перед дзеркалом, виховувати в собі волю, створювати собі добрий настрій тощо.

У процесі навчання не останню роль відігравав режим занять учня. Рекомендувалися систематичні заняття, уроки співу чергувалися з відпочинком. Особливо наголошувалося, що результат може дати не те, скільки співати, а як співати. Вважалося, що максимальний час співу – дві години на день. Заняття рекомендувалося проводити зранку, спочатку в середньому регістрі голосу, потім – у нижньому, і тільки тоді, коли голос «розігрівся» переходити до занять у верхньому регістрі. Заборонялися тривалі заняття фізичною працею, не рекомендувалося бігати, бо це втомлює дихання.

Принципи підготовки співаків у епоху класицизму та Дж. Верді. знайшли своє відображення у «Мистецтві співу»(1892) Франческо Ламперті

(1813-1892), і дають можливість і зараз вивчати і використовувати методичні установки викладачів музики минулих часів.

За Ламперті, учень повинен мати голос гарного тембру, музикальність, артистичність, високий інтелект, міцне здоров'я. Навчання професіональному співу можливе з 18 років для дівчат і з 20 років для юнаків. Навіть найкращий голос вимагає планомірного, систематичного тренування над вдосконаленням співочих якостей. Тому співак-професіонал виховується завдяки вокальній школі. Поставлений співочий голос – це цілеспрямована й координована робота всього голосового апарату.

ВОКАЛЬНІ ВПРАВИ І РОЗВИТОК ГОЛОСОВОГО АПАРАТУ СТУДЕНТІВ ФАКУЛЬТЕТУ МИСТЕЦТВ НА ЗАНЯТТЯХ ПОСТАНОКИ ГОЛОСУ

Линь Ваньї

Незважаючи на багатовіковий досвід людства у вокальній педагогіці, залишається багато таємниць, і більшість педагогічних надбань і фахових знань мають суто емпіричний характер.

Процес вирішення завдань вокальної освіти, навчання і виховання майбутніх викладачів мистецтва розвивається одночасно у кількох напрямках:

Розвиток голосового апарату; музична освіта; виховання художнього смаку; виконавська майстерність.

Ці складові взаємо пов'язані і є різними сторонами єдиного цілого – вокальної культури викладача мистецтв. Серед цих завдань вихідним є розвиток голосу, тобто створення музичного інструменту студента, розвиток елементів співацької техніки, без якої неможливе виховання виконавського мистецтва.

Для всебічного розвитку елементів вокальної техніки у майбутніх викладачів мистецтв в вокально-педагогічній практиці застосовується